

Syrůčková
Pavlovský
Vaňková

Advokátní kancelář Syrůčková, Pavlovský, Vaňková s.r.o.
zapsaná v OR vedeném Městským soudem v Praze odd. C, vl. 266837
Plzeňská 232/4, 150 00 Praha 5 – Anděl IČ : 05596491 DIČ : CZ05596491
tel. : 257 322 674, fax: 257 323 974, www.akspv.cz, sekretariat@akspv.cz

Krajský úřad Středočeského kraje
Zborovská 81, 150 00,
Praha 5 – Smíchov
prostřednictvím
Městský úřad Dobříš,
Odbor výstavby a životního prostředí
Mírové nám. 119,
263 01, Dobříš

Ke sp.zn. MDOB/6060/2021/VŽP
K č.j. MDOB 54853/2021/Von

V Praze dne 29.11.2021

Účastník:

- 1) **Barbora Samohelová Scheinerová**, nar. 15. 2. 1970, trvale bytem Holečkova 1230/62,
150 00 Praha – Smíchov

Zastoupena:

JUDr. Ivanou Syrůčkovou, advokátkou, č. osv. ČAK 0650, společníkem společnosti
Advokátní kancelář Syrůčková, Pavlovský, Vaňková s.r.o., se sídlem Plzeňská 232/4,
150 00 Praha 5, IČO: 05596491

**Věc: Odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Dobříš sp.zn. MDOB/6060/2021/VŽP č.j.
MDOB 54853/2021/Von ze dne 15.11.2021**

DS

Rozhodnutím Městského úřadu Dobříš, Odboru výstavby a životního prostředí, Oddělení výstavby, Úsek dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**Městský úřad Dobříš**“), sp.zn. MDOB/6060/2021/VŽP, č.j. MDOB 54853/2021/Von ze dne 15.11.2021 (dále také „**Rozhodnutí**“), bylo ve výroku I. rozhodnuto tak, že se nařizuje Jiřímu Scheinerovi, nar. 18. 7. 1949, bytem Komárovská 282/39, Horní Počernice, 193 00 Praha 9 a Barboře Samohelové Scheinerové, nar. 15. 2. 1970, bytem Holečkova 1230/62, Smíchov, 150 00 Praha 5, ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí, na pozemcích parc. č. 189/1 a 677/1 oba v k.ú. Těchnice odstranit pevnou překážku ve formě 2 ks otočných ocelových závor opatřených uzamykacím zařízením, nacházející se výše uvedených pozemcích, z veřejně přístupné účelové komunikace, která vede mj. přes pozemky parc. č. 189/1, 704, 175/1, 177/1, 179, 174, 180, 181, 701/1, 677/1 v k.ú. Těchnice.

Účastník Barbora Samohelová Scheinerová, nar. 15. 2. 1970 bytem Holečkova 1230/62, Smíchov, 150 00 Praha 5 (dále také jako „**Účastník**“), jakožto vlastník spoluvlastnického podílu o velikosti id. ½ (ideální jedné poloviny) pozemků parc. č. 189/1 a 677/1 oba v k.ú. Těchnice, podává proti výše uvedenému Rozhodnutí Městského úřadu Dobříš, Odboru výstavby a životního prostředí, Oddělení výstavby, Úsek dopravy a silničního hospodářství, sp.zn. MDOB/6060/2021/VŽP, č.j. MDOB 54853/2021/Von ze dne 15.11.2021 v zákonné lhůtě toto své

odvolání:

Účastník nesouhlasí s tím, že mu byla uložena povinnost k odstranění pevné překážky ve formě 2 ks otočných ocelových závor (dále jen: „Závory“), které se nacházejí na pozemcích parc. č. 189/1 a 677/1 oba v k.ú. Těchnice (dále jen: „Pozemky“).

Účastník Barbora Samohelová Scheinerová napadá tímto odvoláním shora uvedené Rozhodnutí Městského úřadu Dobříš v plném rozsahu, protože má za to, že Rozhodnutí Městského úřadu Dobříš je nezákonné, neboť Rozhodnutí je v rozporu se zákonem č. 13/1998 Sb., zákon o pozemních komunikacích (dále jen: „zákon o pozemních komunikacích“) a zákonem č. 289/1995 Sb., zákon o lesích (dále jen: „zákon o lesích“).

I.

1. Závory se nenachází na veřejně přístupné účelové komunikaci

Městský úřad Dobříš ve svém Rozhodnutí uvádí, že na Pozemcích se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, která vede mj. přes pozemky parc. č. 189/1, 704, 175/1, 177/1, 179, 174, 180, 181, 701/1, 677/1 v k.ú. Těchnice. Na Pozemcích se však veřejně přístupná účelová komunikace nenachází.

Účastník je přesvědčen, že nejsou naplněny všechny základní znaky veřejně přístupné účelové komunikace ve smyslu ustanovení § 7 zákona o pozemních komunikacích, když jedním ze základních znaků veřejně přístupné účelové komunikace je souhlas vlastníka Pozemků s veřejným užíváním cesty.

Účastník poukazuje na závěr Městského úřadu Dobříš, že ve věci souhlasu vlastníků Pozemků s jejich užíváním veřejností **nebylo doloženo ani zjištěno, že by Účastník jako vlastník nebo jeho právní předchůdce k takovému veřejnému užívání udělil výslovný souhlas neurčitému okruhu osob.**

Městský úřad Dobříš v Rozhodnutí uvádí, že ze strany Účastníka, resp. jeho právního předchůdce byl udělen souhlas k veřejnému užívání Pozemků konkludentně neboli mlčky, a to neomezeně neurčitému okruhu osob. Tento konkludentní souhlas Účastníka s veřejným užíváním dovozuje Městský úřad Dobříš z toho, že dle jeho názoru Účastník po dostatečně dlouhou dobu toleroval

užívání Pozemků veřejností a nic zjevného proti tomu nečinil. S tímto závěrem Účastník zásadně nemůže souhlasit, když je přesvědčen, že Městský úřad Dobříš udělení konkludentního souhlasu posoudil nesprávně.

Aby bylo možné hovořit o souhlasu vlastníka s obecným užíváním, musí být vlastník srozuměn s tím, že jeho pozemek užívá, resp. bude užívat kdokoliv, tedy neomezeně neurčitá skupina osob, jinak by šlo o pouhou i třeba konkludentní výprosu, či soukromoprávní věcné břemeno. Rozlišovacím kritériem z hlediska uděleného souhlasu je přitom právě okruh osob, které pozemek užívají, resp. mají svolení pozemek užívat.¹

Účastník resp. jeho právní předchůdce udělil souhlas s užíváním Pozemků několika konkrétním vlastníkům nemovitostí v chatové osadě, a to když docházelo k prodeji některých nemovitostí v oblasti chatové osady ze strany právního předchůdce Účastníka do vlastnictví třetí osoby. V této souvislosti si strany mezi sebou tehdy ujednaly oprávnění kupujících Pozemky užívat jako příjezdovou cestu formou věcného břemene, tzv. doživotní právo vjezdu (toto je Účastník schopen prokázat kupními smlouvami s chataři).

Na základě výše uvedeného konkrétního dovolení užívat Pozemky konkrétním vlastníkům chat v chatové osadě pak začali i ostatní chataři Pozemky za účelem vjezdu do osady užívat, proti čemuž právní předchůdce Účastníka ničeho nečinil a konkludentně s jejich užíváním Pozemků souhlasil.

Pakliže však v daném případě poukazuje Městský úřad Dobříš na udělení konkludentního souhlasu Účastníkem, pak Městský úřad Dobříš nezohlednil, že souhlas byl udělen nejprve pouze konkrétním osobám a pak konkludentně pouze konkrétní skupině osob (chatařům).

Taková skupina osob rozhodně nenaplňuje znaky neomezeně neurčité skupiny osob, jejíž užívání by naplňovalo znak veřejně přístupné účelové komunikace podle ustanovení § 7 zákona o pozemních komunikacích, a naopak se jedná o poměrně jednoznačně vymezený okruh osob, kterým je umožněno Pozemky užívat.

Z takového důvodu tudíž nelze ani uvažovat o tom, že by souhlas užívat Pozemky byl ze strany Účastníka udělen neomezeně neurčité skupině, respektive široké veřejnosti.

V okamžiku, kdy se Účastník resp. jeho právní předchůdce dozvěděl o tom, že jeho Pozemky začaly využívat i osoby nad rámec shora uvedeného vymezeného okruhu osob, projevil svůj nesouhlas s takovým užíváním umístěním Závor na Pozemcích. Obě závory zůstávaly otevřené a vlastníkům chat, ke kterým Pozemky vedou, bylo umožněno Pozemky využívat. I přestože Závory zůstávaly otevřené, postačuje umístění Závor k zamezení vzniku konkludentního souhlasu s veřejným užíváním Pozemků neomezeně neurčitou skupinou osob.

Účastník tedy namítá, že souhlas s veřejným užíváním Pozemků neomezeně neurčitou skupinou osob nikdy nebyl udělen ani výslovně ani konkludentně, a že tedy není naplněn jeden ze základních znaků veřejné účelové komunikace.

---

¹ Komentář k ustanovení § 7 zákona o pozemních komunikacích v online komentáři ASPI ve znění poslední změny textu k 1. 4. 2017

2. Rozpor s listinou základních práv a svobod

a) Neposkytnutí náhrady

Účastník dále namítá, že Rozhodnutím došlo k porušení ochrany jeho ústavně zaručeného vlastnického práva, když Městský úřad Dobříš deklaroval existenci veřejné účelové pozemní komunikace na Pozemcích Účastníka bez splnění podmínek, za kterých je možné v případě absence souhlasu vlastníka omezit vlastníkovu právo prohlášením existence účelové pozemní komunikace na pozemku v soukromém vlastnictví.

Účastník poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2011, čj. 2 As 44/2011-99, ze kterého plynou podmínky pro určení veřejně přístupné účelové pozemní komunikace na pozemku vlastníka:

„I. Omezení vlastnického práva v podobě existence veřejně přístupné účelové pozemní komunikace bez souhlasu vlastníka představuje omezení ve prospěch veřejného zájmu (čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod), nikoliv omezení ve prospěch chráněného obecného zájmu (čl. 11 odst. 3 Listiny), a proto za ně náleží náhrada.

II. Předpokladem pro vydání deklaratorního rozhodnutí o tom, že určitá komunikace je veřejně přístupnou účelovou pozemní komunikací ve smyslu § 7 odst. 1 věty první zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je mj. souhlas vlastníka pozemku, na kterém se komunikace nachází.

Není-li tento souhlas dán nebo jsou-li o něm důvodné pochybnosti, je možné k deklaraci existence účelové pozemní komunikace přistoupit výhradně za splnění následujících podmínek: naplnění zákonných znaků veřejně přístupné účelové pozemní komunikace, existence nezbytné komunikační potřeby a poskytnutí odpovídající náhrady za omezení vlastnického práva. Podmínka existence nezbytné komunikační potřeby je splněna, pokud se v dané lokalitě nenachází k předmětné komunikaci alternativa, o níž by bylo možné vzhledem ke konkrétním podmínkám v území ještě rozumně uvažovat.

Vzhledem k tomu, že souhlas právního předchůdce Účastníka ani Účastníka k užívání Pozemků neurčitěmu okruhu osob nikdy nebyl dán, musí být k tomu, aby na se Pozemcích mohla nacházet veřejně přístupná účelová pozemní komunikace, splněny přísnější podmínky uvedené ve výše uvedeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR (1. naplnění znaků veřejné účelové komunikace, 2. existence nezbytné komunikační potřeby a 3. poskytnutí náhrady za omezení vlastnického práva).

Účastník opětovně poukazuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu k této otázce, a to konkrétně na nález Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 268/06, ve kterém Ústavní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že „ústavně konformní omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu, přičemž míra a rozsah omezení musí být proporcionální ve vztahu k cíli, který omezení sleduje, a prostředkům, jimiž je omezení dosahováno. Tam, kde jedna z těchto podmínek nuceného omezení vlastnického práva absentuje (například zákon nepředpokládá poskytnutí kompenzace za jeho omezení), jedná se o neústavní porušení vlastnického práva.“

Účastník však podotýká, že zákon o pozemních komunikacích neupravuje možnost poskytnutí náhrady, která je nezbytnou podmínkou ústavní konformity omezení jeho vlastnického práva, a nadto Účastníkovi nikdy žádná náhrada za užívání Pozemků poskytnuta nebyla.

b) Neexistence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby

Nejvyšší správní soud ČR dále ve shora uvedeném nálezu dospěl k závěru, že pozemek, který je v soukromém vlastnictví, lze uznat za veřejnou cestu za splnění podmínky, že užívání slouží k trvalému uspokojení nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. **Uspokojení nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby je dle Ústavního soudu nezbytnou podmínkou proporcionality omezení.**

Podmínka nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby však není naplněna, neboť cesta přes pozemek parc. č. 189/1 v k.ú. Těchnice není výlučnou cestou k chatové osadě, když hned sousední pozemek parc. č. 701/1 v k.ú. Těchnice, která je ve vlastnictví obce Bohostice, je v katastru nemovitostí vedena jako ostatní komunikace, a která vede přímo až k chatové osadě. Ostatní komunikace vedená přes pozemek 701/1 v k.ú. Těchnice navazuje na ostatní komunikaci na pozemku parc. č. 568 v k.ú. Bohostice, která je také ve vlastnictví obce Bohostice. Dále pak závora na pozemku parc. č. 677/1 v k.ú. Těchnice není na nenahraditelné komunikaci, neboť k nemovitostem, ke kterým vlastníci těchto nemovitostí jezdí přes pozemek 677/1 vede mimo jiné i pozemek parc. č. 704 v k.ú. Těchnice, který je ve vlastnictví České republiky s právem hospodařit pro Lesy České republiky, s.p., který je evidován taktéž jako ostatní komunikace.

I v případě, že by došlo k současnému zavření obou Závor, není znemožněno dopravní spojení do chatové osady. Z tohoto důvodu není naplněna podmínka nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby.

Z toho důvodu je Účastník přesvědčen, že Rozhodnutím Městského úřadu Dobříš došlo k porušení ústavně zaručené ochrany vlastnického práva, neboť Rozhodnutím Městského úřadu bylo omezeno vlastnické právo Účastníka, aniž by byly naplněny zákonné předpoklady k takovému omezení, a to z toho důvodu, že k takovému omezení s absentujícím souhlasem vlastníka není naplněna nezbytná podmínka proporcionality, ani poskytnutí náhrady, ani podmínka nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby.

3. Neaplikace speciálního zákona

Účastník je přesvědčen, že na daný případ je nezbytné aplikovat postup podle lesního zákona.

Zákon o pozemních komunikacích v ustanovení § 7 stanoví, že úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními předpisy tím není dotčena. I v případě, že by se skutečně jednalo o účelovou komunikaci, je nutné aplikovat zvláštní předpisy podle obecné právní zásady *lex specialis derogat legi generalis*.

Zvláštním předpisem, který upravuje danou situaci je lesní zákon, kde na základě ustanovení § 20 odst. 1. písm. g) je v lesích zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly. Podle ustanovení § 20 odst. 4. může vlastník lesa povolit výjimku z takového zákazu.

Městský úřad Dobříš uvádí, že dané pozemky dle jeho názoru nejsou podle ustanovení § 3 zákona o lesích pozemky určenými k plnění funkce lesa, neboť se jedná o zpevněnou lesní cestu, která je (nutnou a nenahraditelnou) příjezdní komunikací k chatové osadě.

Vzhledem k tomu, že se ovšem nejedná o jediný způsob, jak se mohou vlastníci chat v chatové osadě dopravit ke svým nemovitostem, jak bylo uvedeno výše, je Účastník přesvědčen, že se tato výjimka na konkrétní případ neuplatní a jedná se jednoznačně o pozemky určené k plnění funkce lesa.

Velmi volná interpretace ustanovení § 7 zákona o pozemních komunikacích (zákaz umístění překážek na pozemních komunikacích i na lesních pozemcích) by vedla jednak ke zneužití proti ochraně lesa jako takového a dále také proti ochraně vlastnického práva vlastníků lesa.

Z toho důvodu se na danou situaci vztahuje lesní zákon a jeho ustanovení § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona, respektive oprávnění Účastníka jako vlastníka lesa udělit dle § 20 odst. 4 lesního zákona výjimku ze zákazu podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona.

4. Shrnutí

Vzhledem k tomu, že na Pozemcích se z výše uvedených důvodů nenachází veřejně přístupná účelová komunikace, pak Účastníkovi nemůže být uložena povinnost odstranit pevnou překážku spočívající v umístění Závor na Pozemcích, když Závor na Pozemcích nemohou být pevnou překážkou ve smyslu ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích. Rozhodnutí Městského úřadu Dobříš je tedy nezákonné.

II.

Pouze na okraj Účastník doplňuje, že i v případě, že by se na daný případ úprava podle zákona o pozemních komunikacích vztahovala, ustanovení § 29 zákona o pozemních komunikacích stanoví, že na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek, ostatní předměty tvoří pevnou překážku. Z uvedeného je zřejmé, že uvedené ustanovení zákona o pozemních komunikacích na účelové komunikace v platném znění nedopadá. Zákon o pozemních komunikacích tak zakazuje pevné překážky pouze v případech 3 ze 4 kategorií pozemní komunikace tak, jak jsou stanoveny v ustanovení § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích (tj. v případě dálnic, silnic a místní komunikace).

Ustanovení § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích absentuje ve výčtu účelovou komunikaci. S ohledem na uvedené je zřejmé, že se úprava pevných překážek v případě účelové komunikace neaplikuje, neboť na rozdíl od ostatních komunikací není účelová komunikace ve výčtu zahrnuta, přičemž je z dikce zákona o pozemních komunikacích zřejmé, že se v daném případě jedná o výčet taxativní a nikoli demonstrativní.

Účastník tak v případě, že by se skutečně i přes shora uvedené jednalo o veřejně přístupnou účelovou komunikaci, poukazuje na výše uvedenou úpravu zákona o pozemních komunikacích, neboť z výše citovaného ustanovení § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je zcela zřejmé, že ustanovení o pevné překážce nemůže být aplikováno v případě účelové komunikace.

III.

S ohledem na shora uvedené paní Barbora Samohelová Scheinerová navrhuje, aby odvolací správní orgán, Krajský úřad Středočeského kraje Rozhodnutí Městského úřadu Dobříš, Odboru výstavby a životního prostředí, Oddělení výstavby, Úsek dopravy a silničního hospodářství dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu v plném rozsahu zrušil a řízení zastavil.

Barbora Samohelová Scheinerová